

var bleven taget paa en Generalforsamling, hvor det statutmæssige Antal Actier ikke var repræsenteret, var at agte lige med en Opøsning, saa vilde Følgen blive, enten at hele Sagen vilde standses, eller, hvis dette ikke lod sig gjøre, fordi man allerede var gaaet for vidt, at der blev Spørgsmaal om Stadeserstatning til den eller de paagældende Actionairer. Jeg maa imidlertid erkende, at, hvis der ikke var særegne Forhold tilstede, maatte man løbe den Risiko, at et saadant Resultat kunde komme frem, hvilket jeg iøvrigt ikke anseer for sandsynligt, men hvad der for mig har været det Ledende ved at foreslaae, at Lovgivningsmagten i dette Tilfælde giver en saadan Bestemmelse som den, der er opstillet i § 9, det er den anden Passus i § 2 af Statuterne for det sjællandske Jernbaneselskab. Denne Passus lyder saaledes: „Ligesom Gierne af de 7,500 allerede tegnede Actier have Fortrinsret til det forøgede Antal Actier, som efterhaanden vil blive fornødent til Planens fuldstændige Udførelse, saaledes ville stedse Gierne af samtlige til enhver Tid udstedte Actier udgjøre et Actieselskab med lige Andeel i Gevinst og Tab for enhver enkelt Actie, uden Hensyn til, om den hører til de 7,500 allerede tegnede, eller til de, nærværende Selskabs Formaal vedkommende Actier, der senere efter disse Statuter eller andre gyldige Forskrifter, med allerhøieste Kongelig Approbation, maatte blive tegnede“. Nu indrømmer jeg villigen, at disse Udtryk ingenlunde ere klare, og at der altsaa heller ikke kan siges i dem at ligge nogen klar Beføielse for Lovgivningsmagten til at sride ind; men skulle de overhovedet have nogen Betydning, forekommer det mig at maatte være den, at der i dem indeholdes en Hjemmel for Lovgivningsmagten til i et Tilfælde, hvor det er i Selskabets Interesse, at sride ind og supplere eller ændre Statuterne, for at Selskabet kan naae det Formaal, som selve dets Navn betegner, for at det navnlig fra et Kjøbenhavnst = roeskildst Jernbaneselskab virkelig kan blive et sjællandsk Jernbaneselskab. Iøvrigt skal jeg for mit Vedkommende, navnlig naar der, som jeg maa antage, af det sjællandske Jernbaneselskab maaskee nu lægges mindre Vægt paa, at Statuterne ad Lovgivnings-

veien erholde en saadan Modification, ikke erklære mig imod den af Udvalget foreslaaede Ændring. Uagtet der vistnok kunde reises den Betænkelse, at denne Ændring mulig kunde føre til Sagens Standsnings, maa dette nemlig dog efter min Formening ansees for meget lidet sandsynligt; thi skulde end en Actionair virkelig, trods en Generalforsamlings Beslutning om, at det Hele skal betragtes som en Forandring i Statuterne og ikke som en Opøsning af Selskabet, finde sig foranlediget til at anlægge Sag, og skulde han da end er hverve Dom over det sjællandske Jernbaneselskab og eventuelt over Staten som Garant, vilde en saadan Dom naturligvis aldrig komme til at gaae ud paa videre, end at vedkommende Actionair tilkjendtes Stadeserstatning, men jeg veed rigtignok ikke, hvori denne Stadeserstatning skulde bestaae, naar han selv vilde have langt større Fordeel af den trufne Forandring, end han nogenstunde kunde have opnaaet derved, at man var bleven staaende ved den nærværende Tilstand.

Udvalgets Ændringsforslag til § 2 betragter jeg dels som en blot Redaktionsforandring, dels som indeholdende en Tilføining, hvilken jeg vel ikke anseer for nødvendig, men mod hvilken jeg heller ikke kan have Noget at erindre.

Da der iøvrigt under Forhandlingerne idag er blevet reist Discussion om Sagen i dens Almindelighed, skal jeg tillade mig at fremsætte blot et Par Bemærkninger, idet jeg skal overlade til den ærede Ordfører, mod hvem Angrebene forsaavidt mere have været rettede, at gaae disse imøde. — Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) erklærede, at han veeg for den overstrømmende Mening, som her i Kjøbenhavn har gjort sig gjældende til Fordeel for denne Sag, har jeg den Tillid til den ærede Rigsdagsmands Characterstyrke, at han, hvis han virkelig var alvorligt imod Sagen, da ikke veeg for hiin Mening; men Sagen er den, at den ærede Rigsdagsmand vel selv nærer store Tvivl, men dog ikke finder disse saa begrundede, at han, i Modsetning til den almindelige Mening, som er for Sagen, vil udtale sig mod den. Det forekommer mig, at selve det,